

Патријарх Порфирије: Нека Христос живи у нама

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије началствовао је 12. јула 2021. године, на Петровдан, светом архијерејском Литургијом у храму Светих апостола Петра и Павла у Винчи (фотогалерија).

Саслуживали су изабрани Епископ марчански Сава, игуман манастира Рајиновца архимандрит Серафим, настојатељ манастира Светог архиђакона Стефана у Сланцима јеромонах Стефан, старешина храма и архијерејски намесник врачарско-грожански протојереј-ставрофор Драган Станишић и ђакони Радомир Врућинић и Немања Ристић.

„Велика је данас радост јер можемо лицем ка лицу да се гледамо, да се радујемо једни другима, да честитамо празник једини другима. Винча има своје корене, она је надалеко позната, историјски позната, али позната је и по благочестивом народу који је овде кроз векове живео. Позната је и по манастиру светом који се налази овде у Винчи, који има богату историју, који је много тога сабирао у себи. Сабирао је успоне и падове православног

српског народа и на крају је доживео да буде порушен да не би пао у руке оних који су иновјерни, који нису веровали у Христа. Исто онако као што је порушен и манастир Марча и многи други православни српски манастири. Хвала Богу, Његова промисао је изнад силе људске и ми смо благословом блажене успомене патријарха Иринеја започели обнову манастира. Господ је хтео да ми слаби и недостојни будемо изабрани да поново изграђујемо ту светињу. Манастири су места у којима живе монаси, али и место у које долазе људи са свих страна да се духовно обнављају, да се оснажују. У наше манастире не долазе само православни хришћани и не само православни Срби, него и људи који припадају другим верама и другим народима“, рекао је патријарх Порфирије говорећи о историји Винче и самог манастира.

„Данас славимо два света човека. Славимо Свете првоврховне апостоле Петра и Павла. Један је био веома образован, најученији човек у своме времену, Павле апостол. Богонадахнута труба Божја, кроз њега је сам Христос говорио. Он је проповедао име Христово кроз читав свет. Оснивао је цркве у читавом свету, а то је учинио не због тога што је пре свега био образован, што је знао добро и лепо да говори, него због тога што је имао непоколебиву, снажну живу веру у Господа Христа и што је његов живот био поистовећен са животом Христовим до мере да је за себе рекао: „Не живим више ја, него Христос живи у мени“. И ми требамо да будемо на таквом путу, да се трудимо да Христос живи у нама. Када имамо реч Христову у себи, бићемо као апостол Павле живи сведоци Христови. И онда ћемо, где год се налазили, доживети да Његова реч има снагу и да сви са којима долазимо у сусрет виде кроз нас аутентичне хришћане такве да и други немају изговора него да и сами постају хришћани. Потребно је то данас нама овде у Србији, али потребно је и читавом свету. Ако је мало оних који верују у Христа и ми смо зато одговорни. Одговорни смо јер нисмо доследни онима који су живели у манастиру Винчи, јер нисмо доследни апостолу Павлу, јер није нам мото, максима, парола да не треба да живимо ми, него Христос у нама“.
